

JAN A. KLEYN

Woensdag 2 september werd Jan A.Kleyn gecremeerd.

Jan was mede-oprichter van Smafilmen als Hobby, de voorganger van dit blad. Hij ontving de Hogenbijl-prijs voor alles wat hij voor de smafilmerij had gedaan. En dat was niet mis: dit blad oprichten, tientallen boekjes het licht laten zien (Filmen als Hobby, Filmen zonder Kopzorg, Filmen in Wintertijd, Filmen in Zomertijd), talrijke lezingen houden en een rubriek beginnen met de toepasselijke titel "Neem het in 8". Dat wil zeggen: dubbel 8, 8 millimeter, hét smaalfilmformaat voor de amateurfilmer. Toen jaren en jaren later de Hi8 en Video 8 op de markt verschenen, riep hij verbaasd uit: "Nu is het wéér "Neem het in 8"!"

Echt verbaasd was Jan eigenlijk nooit. Toen hij als militair naar "de Oost" werd gezonden, ontdekte hij aldaar dat hij paranormaal begaafd was en voorspellen kon. In het begin luis-terde de luitenant niet naar hospik Kleyn, die hem verzocht de patrouille een uur later te laten vertrekken of een andere route te laten lopen. Naarmate duidelijk werd, dat Kleyens voorspellingen uitkwamen, werd er wél geluisterd. Deze en andere verhalen vertelde hij mij na redactievergaderingen op fluisterton. "Jij kunt het begrijpen," sprak hij zachtjes. "Jij lacht me niet uit, want je komt uit Indië en jij weet dus dat er meer is dan de zichtbare werkelijkheid." In de vele verhaaltjes, de Jan-A-Kleyntjes, die hij voor de filmers schreef, doken steeds meer paranormale situaties op. De geleidegeest, de beschermengel, de vreemde stem vanuit het nergens, de mysterieuze vrouw die op de vrijgezel wachtte, ze zijn steeds vaker onderwerp van zijn ideetjes voor de filmers. Zelf kreeg hij steun van Leila, die hem hielp en begeleidde.

Menigmaal belde ik hem op om te vragen of we door konden gaan met ons blad. "Ogenblik," zei hij. Er klonk wat gemompel en een seconde of wat later, sprak hij door de telefoon: "Ga maar door. Leila ziet geen problemen." Leila was zijn beschermengel.

Hij nam afscheid van de (video)filmerij, toen in Nederland steeds vaker New Age ideeën werden gelanceerd en het blad Paravisie op de markt verscheen. Met het videofilmen had Jan weinig affiniteit. Daarvóór sprak hij regelmatig op de radio in het programma "Het Zwarte Gat". Ooit zei hij tegen mij: "Ze zullen wel zeggen, Jan ziet de smafilmerij kapot gaan en nu is hij ineens paranormaal begaafd... Maar jij weet hoe de vork in de steel zit." In plaats van filmboekjes schreef hij nu boekjes over "schimmige zaken", "toevalligheden", enzovoort, en die hadden óók weer veel succes.

Dit vertelde ik aan de volle zaal in het crematorium te Zaandam. De aanwezigen, meest paragnosten en patiënten die Jan op handen dragen, knikten instemmend. Zo'n twintig jaar geleden hoefde je niet aan te komen met Poltergeesten, regressie-therapie, geleidegeesten, Leylijnen en andere etherische zaken. Nederlanders waren daar te nuchter voor. Doe maar gewoon, enzovoort.

Onder de klanken van "Here comes the sun" van de Beatles ging Jan A.Kleyn het zonlicht tegemoet. Op zijn kist in een driehoek drie witte rozen van de Vrijmetelaars Loge. Tabé, Jan. Terug naar de Meester...

Tot mijn grote verbazing lees ik in de Paravisie van oktober j.l. in het artikel "Jan Kleyn op grote reis" van Leo de Ruiters, dat hij "als docent op de filmacademie" werkzaam is geweest. Zou Leo de Ruiters soms zijn helderziende gaven hebben verloren?

